

Una ocasió desaprofitada

Encara que modestes i esquifides, senyeres catalanes, se'n veien tan sols a les parades dels editors del Llenguadoc-Rosselló, on n'hi havia també d'espanyoles, perquè els editors de la regió, alguns editors de la regió, han traduït diversos autors catalans i castellans al francès i, a més, la seva presència era mig institucional. Era patrocinada pel Centre Regional de les Lletres del Llenguadoc-Rosselló, gràcies al qual es va poder organitzar l'única taula rodona dedicada exclusivament, o majoritàriament, a la literatura catalana. Al pavelló d'Espanya, no hi havia cap espai diferenciat destinat a l'edició en català i, per tant, cap signe gràfic o referència al català o a l'edició en llengua catalana. Potser va ser millor així.

El Ministeri de Cultura va fer el més gran dels ridículs desaprofitant l'ocasió d'enllernar els assistents al XV Saló del Llibre de París, obert del 17 al 22 de març i dedicat a Espanya, i va presentar un pavelló molt reduït, sense cap atractiu especial: quatre envans amb prestatges i prou. Ni elements audiovisuals, ni artístics o de disseny (aquells dies s'havia obert a la Casa dels Arquitectes de París una exposició fotogràfica dedicada al Modernisme català i al disseny català dels 90) que captessin l'atenció del parisenc. Ni tan sols va organitzar un programa de firmes d'autors. "Una ocasió desaprofitada –ens deia l'Andreu Teixidor, de Destino–. És indignant".

La selecció dels llibres exposats era tan arbitrària i va ser presentada de forma tan maldestra que l'espai que havia de representar una llibreria, "La librería", semblava feta per a desprestigiar l'edició que es fa a l'estat espanyol i fer saltar de polleguera els editors. Triar molts llibres d'unes editorials, per exemple, i no triar-ne cap d'unes altres semblava tenir aquest objectiu provocador.

L'accent català. L'accent català tan sols es podia captar a les parades dels editors del Llenguadoc-Rosselló. Aquí s'exhibien les traduccions, fetes aquests darrers anys, de Pla, Trabal, Lluïll, Rodoreda i Llor, i les més recents de Ferran Torrent, Quim Monzó i Sergi Pàmies, autors que han aconseguit un *succès d'estime*, com ens deia l'editora de gairebé tots ells, Jacqueline Chambon; un *succès* que havia tingut els darrers episodis en la crítica a la versió francesa de *La primera pedra* de Sergi Pàmies, apareguda a *Le Monde*, juntament amb una entrevista a l'au-

L'edició en les llengües de l'estat espanyol va fer el ridícul al Saló del Llibre de París, dedicat a Espanya. La mostra, celebrada del 17 al 22 de març, va presentar un pavelló molt reduït i una selecció de llibres arbitrària.

tor, el dia de la inauguració del Saló; o bé en el número especial del nou setmanari *Les Inrockuptibles*, on la presència catalana hi era més digna que no l'oferta per *Le Magazine Littéraire*, *Libération* o *Le Nouvel Observateur*.

Vàrem constatar personalment que alguns dels editors catalans que van passejar-se pel Saló del Llibre desconeixien l'existència del Centre Regional de les Lletres de Montpeller i la seva política, política ben diferent de la seguida a tot l'estat espanyol.

L'organisme és format per un director, l'escriptor Gil Jouanard, i una secretària, Anne Potié, i compten amb l'ajut d'un parell o tres de funcionaris del Consell Regional. Molt poques butxaques, doncs, a omplir, i això permet que un percentatge molt alt dels diners que cada any destina el Consell a l'edició i a la creació literària arribin als editors i als escriptors, en forma d'ajuts a la creació artística, compra de llibres i de revistes, subvencions a fons perdut, ajudes a l'edició dels catàlegs, pagament de la feina dels traductors, en especial els de les llengües mediterrànies, suport a la modernització i a la informatització, organització d'actes culturals i muntatge de pavellons a les fires inter-

nacionals i nacionals.

El programa es perfila cada any en una sola reunió que es fa entre els dos membres del centre i els editors. Això ha permès que, malgrat la crisi editorial, al Llenguadoc-Rosselló hagin passat, aquests darrers cinc anys, de 60 a 85 editors, 25 dels quals distribueixen els seus llibres a tot França.

Per raons que no són ara del cas, el fet a destacar és que alguns editors de Barcelona han hagut de pujar fins a París per conèixer la política del Centre de les Lletres de Montpeller. **Lluïll Bonada**

Gil Jouanard, director del Centre Regional de les Lletres de Montpeller. Va ser present a París.